

Rechter in Frankrijk erkent 'windmolensyndroom' en geeft omwonenden ton compensatie

Eline Huisman
Parijs

Een primeur in Frankrijk: de rechter in Toulouse heeft het 'windmolensyndroom' erkend, nadat een echtpaar in het Zuid-Franse Fontrieu had geklaagd over gezondheidsschade als gevolg van de windmolens in de buurt van hun huis. De uitbaters ervan moeten hun ruim 100 duizend euro schadevergoeding betalen.

Het had een droom moeten worden, wonen in een opgeknapt boerderij uit 1813 in het hart van het Zuid-Franse natuurpark Haut-Languedoc. Maar voor Christel en Luc Fockaert liep het uit op slapeloze nachten, hoofdpijn, hartkloppingen, misselijkheid en oorsuizen. Boosdoener: het windmolenpark met zes turbines op krap een kilometer van hun huis in Fontrieu.

Hoewel de windmolens al sinds 2008 waren geïnstalleerd, begon de 'lijdensweg' voor het Belgische echtpaar in 2013, toen het bosgebied tussen hun oude boerderijen de installaties werd gekapt. Na twee jaar van aanhoudende klachten en doodlopende contactpogingen met de windmolenbedrijven, verhuisden de twee op doktersadvies naar een woning op veilige afstand van het park, waar ze na enkele maanden klachtenvrij waren.

Intussen stapte het Belgische echtpaar naar de rechter, en die stelde hen na zes jaar procederen uiteindelijk in hoger beroep in het gelijk. De overlast van de windmolens is ziekmakend, er

Windmolenpark in het zuiden van Frankrijk.

Foto Reuters

Het echtpaar omschreef de situatie als wonen naast een 'permanent draaiende wasmachine'

kende het hof in Toulouse, en dus heeft het koppel recht op compensatie. De uitbaters van het windmolenpark moeten hun 128 duizend euro aan schadevergoeding betalen voor het waardeverlies van hun woning én voor de geleden gezondheidsschade.

Dat laatste is een primeur in Frankrijk. Het 'windmolensyndroom' wordt er niet officieel erkend als ziekte, maar

een deskundigenrapport in opdracht van de rechter oordeelt dat het koppel wel degelijk slachtoffer is geworden van dit syndroom. Zelf omschreef het echtpaar de situatie als wonen naast een 'permanent draaiende wasmachine' terwijl het om hen heen een onophoudelijk onweerde – zo overweldigend was het geluid in combinatie met de voortdurende lichtflitsen afkomstig van de windmolens.

Het oordeel van de Franse rechter lijkt in lijn met wat wetenschappelijk onderzoek al langer laat zien, zegt Jan de Laat, klinisch-fysicus-audioloog aan het UMC in Leiden: de criteria voor overlast van windturbines mogen best uitgebreid worden. 'Op dit moment wordt vooral gekeken naar het aantal decibellen. Maar ook zacht geluid kan hinderlijk zijn, afhankelijk van het karakter. Vergelijk het met een druppende kraan: een zacht geluid dat desondanks sommige mensen uit hun slaap zal houden. Dat kan ook gelden voor het continu zoevende geluid van windturbines, al is het effect daarvan zeer verschillend van persoon tot persoon.' Klachten als oorsuizen en hartkloppingen als gevolg van de turbines zijn volgens De Laat vaak een indirect effect, verergerd door de slapeloosheid.

De advocaat van het echtpaar noemt de uitspraak van de rechter ongekend en een waarschuwing voor bedrijven die windmolenparken willen bouwen: zij zullen de impact op de lokale bevolking zorgvuldig moeten onderzoeken.

De 19de-eeuwse boerderij van het Belgische echtpaar staat intussen nog steeds te koop.